Yelena Andreyevna (Tirat 2)

Oyunun Adı: Vanya Dayı
Yazar: Anton Çehov

YELENA ANDREYEVNA – Başkasının sırrını bilip de yardım edememek ne kötü. (Düşünceli) Sonya'ya âşık değil, bu belli bir şey, ama neden evlenmesinler? Güzel bir kız değil, ama o yaştaki bir köy doktoruna ne kadar uygun bir eş olurdu. Akıllı, altın gibi yüreği var, tertemiz ! Yok, yok, bu değil sorun … (Bir sessizlik) Bu zavallı kızcağızı anlıyorum. Bütün bildikleri yemek, içmek ve uyumak olan birtakım sönük gölgelerin insan diye dolaştığı, bayağılıktan başka bir şeyin işitilmediği bir çevrede can sıkıntısından boğulurken, arada bir o geliyor. Ötekilere benzemeyen; yakışıklı, ilginç, çekici bir adam ve sanki karanlıklarda ay doğmuş gibi oluyor. Böyle bir adamın çekiciliğine kapılmak, bir unutmak kendini. Galiba ben de kapıldım biraz. Evet, onsuz canım sıkılıyor; ve evet, onu düşündüğüm için gülümsüyorum işte. Şu Vanya Dayı, sözüm ona, damarlarımda bir denizkızı kanının dolaştığını söylüyor. "Ömrünüzde bir kez olsun koyverin içinde …" Kim bilir, belki gerçekten de yapmam gereken budur. Özgür bir kuş gibi uçup uzaklaşabilseydim hepinizden, miskin suratlarınızdan, konuşmalarınızda; dünyada var olduğunuzu unutsaydım. Ama korkağın biriyim ben, çekingenim. Vicdan azabından da kurtulamam sonra. Sanki bilmiyor muyum, onun gününü çevirmek için? Kendimi suçlu olmaya başladım bile. Sonya'nın dizlerine kapanmak, özür dilemek, ağlamak istiyorum.